

Érdekérvényesítés csak összefogással lehetséges

A felvidéki Magyar Koalíció Pártja alelnökének beszéde a zentai Civil 5 perc rendezvényen (2007. szeptember 29.)

Arról kell beszélni, hogy a helyzet nem is annyira vicces (utalás az előtte fellépő Nagy Bandó András humorista műsorára – a szerk. megj.), mert nagyon komoly feladatok elébe nézünk, és nemcsak itt a Délvidéken, hanem mindenütt szerte a Kárpát-medencében. De maradjunk itt most, ezen a vidéken, a Tisza környékén és a Duna–Tisza közén, és beszéljünk arról, hogy az itt élő magyarság hogyan érhet el eredményt az érdekérvényesítésében.

Mi a Felvidéken megtapasztaltuk azt az állapotot is, amelyben most Önök vannak, megtapasztaltuk a széthúzásnak minden káros voltát, de megtapasztaltuk azt is, hogy hogyan lehet ezt orvosolni. A Felvidéken 1998-ban egyesítettük a magyar pártokat, és azokat az ellentéteket, amelyek addig megnyilvánultak, sikerült csökkentenünk. A különböző szembenállásokat valószínűleg sohasem lehet megszüntetni, de ha az ember a józan eszére hallgat, akkor el lehet érni azt, hogy alapvető kérdésekben, a közösség érdekében, összefogjunk és összetartsunk.

Meg vagyok róla győződve, hogy a délvidéki térségnek, amelyet Vajdaságnak neveznek hivatalosan, szintén hasznára válna az, hogyha a délvidéki politikusok össze tudnának fogni, és meg tudnának egyezni egy nemzeti minimumban, egy olyan minimumban, amely mindenkinek az érdeke. Az egész Vajdaságnak többé-kevésbé azért is jó lenne, mert hozzásegítenék ezt az egész térséget, ezt az elég nagy térséget, hogy növekedjen a súlya Szerbián belül. Ez segítené az itt élő magyarokat is a saját érdekérvényesítésükben, mert nagyobb súllyal tudnának részt venni mind a vajdasági, mind a belgrádi parlamentben.

De nem csupán arról van szó, mint ahogy sehol sem arról van szó, hogy néhány embernek

a helyzetét megkönnyítsük, vagy néhány embert megbízzunk akár alig elviselhető feladatokkal, vagy esetleg néhány embernek a feneké alá parlamenti képviselői széket nyomjunk, mert nem ezért kell összefogni, hanem azért, mert akiket a délvidéki magyarok a magyar politikusok közül majd megválasztanak, és reméljük, hogy minél többet tudnak megfelelő pozícióba juttatni összefogással, azokra az emberekre az egész világon a délvidéki magyarok képviselőjeként fognak tekinteni, s nem csak a vajdasági és belgrádi parlamentben.

De az összefogás azért is szükséges, mert akkor jobban lehet ellenőrizni a délvidéki magyar politikát, és az a fontos, hogy oda-vissza tudjuk egymást ellenőrizni, nem úgy, mint a vasúton az ellenőr, hanem civil módon, párbeszéd útján, kérdezz-felelek útján, interpellációk útján, vita útján, diskurzus útján. De ez csak akkor lehet, hogyha az összefogás megtörténik, mert amikor széthúzás van, akkor a politikusok egymásra mutogatnak, és nincs kit számonkérni, tehát az összefogásnak az is az egyik fontos oka és fontos célja, hogy számonkérhetővé váljanak azok, akik az Önök bizalmát élvezik, elnyerik. De hogyha nincs összefogás, akkor a politikai osztály elveszti választóinak a bizalmát. Hiszen láthatjuk itt és máshol is, hogy ott, ahol a teljesítmény nem jó, ott, ahol a bizalom csökken, ott egyrészt kevésbé kapják meg a választók támogatását a politikusok, másrészt pedig elvesztik a súlyukat a többségiek szemében is, és sem az egyik, sem a másik nem az érdekük, mert közös társadalmi és közös politikai érdekünk van, mégpedig az érdekképviseletünk és az érdekérvényesítésünk.

Érdekérvényesítés viszont csak összefogással lehet ilyen körülmények között. Sokan azt mondják, hogy egy pártegyesülés az antide-

mokratikus. Nem, kérem, nem antidemokratikus, esetleg a helyzet antidemokratikus, mert nézzük meg, mi van Dél-Tirolban. Dél-Tirolnak van autonómiája, Dél-Tirolban több párt működik, több német párt is működik, de Róma felé egyetlenegy párt képviseli a dél-tiroli németiséget. Tehát a demokratikus helyzet akkor következik be, hogyha autonómia van, ha nincs autonómia, akkor politikai egységre kell törekedni, és létre kell hozni a politikai egységet. Ezt nem mindenki érti meg, főleg a politikusok közül kevesen értik meg, azonban a nép ezt érti.

Elárulok önöknek egy titkot, hogyan sikerült Felvidéken megteremteni a politikai egységet. Úgy, hogy kezdettől fogva a felvidéki politikát úgy építettük fel, hogy kiközösítettük a besúgóinkat, és félreállítottuk az útból azokat, akik a kommu-

nista rendszerben a nomenklatúrába tartoztak. Ennek következtében tiszta lappal tudtunk neki indulni, és meg is tudtunk egyezni. Valószínűleg ez az egyik titka egységünk létrehozásának.

Vizsgálják meg Önök is, hogy mik a feltételei a délvidéki magyar politikai egység kialakításának és a hitelképesség újraerősítésének és megteremtésének. Gondolom, hogy a Civil Mozgalom, a civil szervezetek ezt akarják, és a délvidéki magyarság is ezt akarja, akár tömbben él, akár szórványban. Reméljük, hogy sikeres lesz a Civil Mozgalomnak ez a kezdeményezése.

(Megjelent: Valahol elindul egy gondolat – Aracs-almanach 2002–2007, Aracs Könyvek 5., 2007, kiadó: Aracs Társadalmi Szervezet)

Bárka – Mosonmagyaróvár